

КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ РІВНІВ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ КОЛЕДЖІВ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ ТА ВІЙНИ

Анотація. У статті проведено аналіз розвитку педагогічної компетенції в світових країнах та в Україні. Висвітлено основні рівні педагогічної компетентності, що володіє викладач фахових коледжів та викладач Закладів Вищої Освіти (університети, академії). На основі матеріалів про педагогічну компетентність проведено паралель між компетенціями викладачів західного світу й компетенціями українських викладачів, які риси компетентності переважають в найпершу чергу. Наголошено, що викладач, що володіє професійною компетенцією в умовах пандемії та війни, має гнучкість при вирішенні методично-організаційних проблем, це допомагає співпрацювати з колегами на роботі. Завдяки знань із відповідних предметів, уміння й здібностей викладач використовує аналітичну компетентність викладача. Рівні професійної компетентності викладача в умовах війни можна підвищувати за допомогою інформаційних технологій як дистанційно та і відвідування педагогічних курсів.

Ключові слова: педагогічна компетентність, заклади фахової освіти, міжнародна масштабна шкала (ILSAs), рівень розвитку викладача, інформаційно-освітнє середовище.

COMPARATIVE ANALYSIS OF LEVELS OF DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL COMPETENCE OF COLLEGE TEACHERS IN PANDEMIC AND WAR CONDITIONS

Summary. The article analyzes the development of pedagogical competence in the world and Ukraine. The main levels of pedagogical competence possessed by a educator of vocational colleges and a educator of Higher Education Institutions (universities, academies) are highlighted. On the basis of materials on pedagogical competence, a parallel was drawn between the competences of teachers in the Western world and the competences of Ukrainian educators, which features of competence prevail in the first place. It was emphasized that an educator with professional competence in the conditions of a pandemic and war has flexibility when solving methodological and organizational problems, this helps to cooperate with colleagues at work. Thanks to the knowledge of the relevant subjects, skills and abilities, the teacher uses the analytical competence of the educator. The level of professional competence of an educator in war conditions can be increased with the help of information technologies both remotely and by attending pedagogical courses. Thanks to the reform of education, the requirements for the professional competencies of educators are increasing. However, the professional competence of an educator depends on his personal characteristics, where the main levels of competence are training and experience. The main level of educator development is self-development of a professional and improvement of his competence in the conditions of war with the help of distance learning through information technologies. The second level is the development of creative imagination for understanding new material and creative explanation of theoretical material to students. Other levels of the educator's pedagogical competence are independent of the specifics of the activity. The educator has developed anticipation, a high level of self-regulation, the ability to make effective decisions, high creativity, strong adequate motivation for achievements. Also, specific professional competence includes the content and requirements of professional activity, such as high sociability, insight, stress resistance.

Keywords: pedagogical competence, vocational education institutions, international large-scale assessments (ILSAs), level of teacher development, information and educational environment.

Постановка проблеми. COVID-19 та війна в Україні спричинили низку масштабних змін в системі освіти та й розвитку педагогічної компетентності викладача. Професійні компетенції викладача створюють головну основу для розробки професійних стандартів викладача. Проте, можна підтвердити здатність використовувати й вдосконалювати нові досягнення, педагогічної кваліфікації для виконання професійної діяльності викладачів у звичайних освітніх ситуаціях. Головне значення має зв'язок педагогічної компетенції з освітньою-трудовою діяльністю. Професійна компетенція створюється шляхом інтегрування своїх знань й досвіду

діяльності викладача. Якість підготовки фахівця ґрунтується на основі людського компоненту, що інтегрує діяльнісну складову компетенцій. Важлива причина рівнів професійної компетенції необхідно перетворити на дидактичний засіб для розвитку особистісних цілей підготовки викладача до професійної компетенції. Базування декларативних знань визначається реалізацією набутих компетентностей викладача в освітніх ситуаціях, описує проблеми й зразки вирішення цих проблем.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питаннями педагогічної компетентності в Україні займаються такі: Вдовиченко К., Зад-

¹ ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2669-7227>

ріна О., Кхромова І, Данлюк М., Лузан П., Мельник К., Мося І., Ничкало Н., Радкевич В., Раковець О, Раковець С., Тітова О., Черниш В.

Мета статті. Провести аналіз рівнів педагогічної компетентності викладачів в кризових ситуаціях, звідси слідують такі завдання: визначити що таке компетентність педагога, охарактеризувати основні рівні педагогічної компетентності викладача в сучасному світі.

Виклад основного матеріалу дослідження. Система освіти вимагає змін і впровадження онлайн-інструментів і технологій й це буде на користь. Онлайн-заняття та обмін нотатками лектора та даними за допомогою онлайн-платформи будуть ефективними для підтримки системи освіти в період COVID-19 та під час війни [1, с. 537–551]. Професійна компетентність викладача сприяють його професійному зростанню й поступово викладач підвищує рівень своєї професійної діяльності: високий моральний імідж закладу фахової освіти, для сприятливої педагогічної роботи, постійна самоосвітня діяльність педагога включає навчання на курсах підвищення кваліфікації та участь у конкурсах, проектах, семінарах, конференціях, педагогічних майстернях, творчих груп та ін., викладач робить акцент на інноваційному компоненті методичної діяльності, що спрямовано на об'єктивній оцінці праці, матеріальне стимулювання.

Професійна компетентність викладача включає в себе комплексні професійні педагогічні знання, навички й уміння, а також професійно головних особистісних якостей. До професійних якостей викладача належить: комунікабельність й толерантність, урівноваженість й креативність, доброзичливість та прагнення до саморозвитку й самореалізації. Викладачі Комунального закладу вищої освіти «Луцький педагогічний коледж» Волинської обласної ради виділили компетентність здоров'я зберезувальну компетентність (38 %), що першочергове завдання викладача є ментальне забезпечення здоров'я викладачів та зміцнення фізичного педагогів в умовах освітнього середовища. На другому місці в експерименті викладачі виділили комунікативну компетентність. Вона визначається рівнем сформованої комунікативної компетентності в викладачів. Рівень розвитку комунікативної компетентності викладача визначається здатністю до ефективного спілкування в межах професійних обов'язків. Комунікативна компетентність вказує у педагога вміння здійснювати комунікацію з різними особистостями, під час якої викладач має на меті зберігати психологічну рівновагу, глибоко контролювати свої емоції й професійно виконувати свою роботу.

Учена Є. Філатова зобразила комунікативну компетентність у вигляді моделі з такими компонентами: ціннісно-мотиваційний компонент, готовність педагога до професійного вдосконалення, у професійному зростанні самореалізації; когнітивний компонент вміщає знання комунікативної компетентності, що включає здатність вирішувати різні проблеми під час спілкування; діяльнісно-операційний компонент, здатність педагога до особистісної взаємодії запобігати конфліктам володівши ораторським мистецтвом, грамотною усною й писемною мовою, уміння ви-

робляти стратегію для активної взаємодії зі студентами [2, с. 50–60].

Сучасні дослідження показують, що структура компетентності викладача фахового коледжу може змінюватися протягом перших років професійного розвитку. Дослідження компетентності викладачів все ще молода дисципліна, проте за останні роки дослідження з цієї дисципліни набагато ширше досліджувалося, причина стрімкого розвитку цієї дисципліни пов'язано з постійною критикою педагогічної освіти в багатьох країнах. Важливий внесок у освітні дослідження (наприклад, навчання вчителів і розвиток математики, TEDS-M та ін.) отримали з міжнародних широкомасштабних оцінок з освіти (ILSA). ILSA займається дослідницькими питаннями компетентності викладачів, її структуру, розвиток компетентності вчителя, вплив професійної компетентності на якість навчання студентів, досягнення успішності студентів у навчанні. До теоретичних основ компетентності викладача належать: 1) концептуалізація компетентності викладача. Вайнерт, визначає компетентність як сукупність когнітивних здібностей разом із необхідною мотивацією, волею та соціальною готовністю, які використовуються для вирішення щоденних проблем. Кайзер, Буссе, Хот, Кеніг і Бломеке підкреслюють, що концепція компетентності завжди стосується певної сфери та ситуації, зазвичай її розуміють як когнітивну диспозицію в освітніх дослідженнях. 2) Компетентність викладача як предиктор і результат якісної освіти, моделюючи вплив на парадигмі процес-посередництво-продукт. Модель впливу концептуалізує компетентність викладача як залежну змінну у діяльності викладача. Компетентність викладача фахового коледжу (під назвою «професійна компетентність викладачів» є незалежною змінною в контексті дослідження ефективності, оскільки, вона впливає на якість навчання («процеси») та досягнення студентів («результати»). Однак це також залежна змінна, оскільки є результатом освіти та професійної підготовки викладачів (узагальнено як «педагогічна освіта»).

Учені Kaiser and König пропонують структуру, в якій обидва погляди об'єднані в модель загального впливу. Як незалежну змінну досліджено вплив компетентності викладача фахового коледжу, як чинника, що впливає на педагогічні характеристики. Компетентність викладачів також можна розглядати як залежну змінну. При цьому ми підкреслюємо, що компетентність викладача є результатом років навчання та професійного розвитку викладача фахового коледжу. Результат навчання та професійний розвиток формується взаємодією індивідуальних передумов майбутніх викладачів, характеристик закладів, залучених до освіти викладачів фахових коледжів, і можливостей дізнатися розвиток майбутньої професії та її розвиток в освіті.

Багато авторів розрізняють різні типи можливостей для навчання, включно з освітніми, предметними чи практичними, або вони пропонуються коледжами, університетами чи на робочому місці. З цією метою професійний розвиток і постійний педагогічний досвід можуть значною мірою сформувати компетентність викладача і обидва аспекти широко вважаються важливими

для результатів навчання студентів. Компетентність викладача фахового коледжу формується в довготривалих процесах навчання через освіту в коледжі чи університеті та професійний досвід. Крім того, викладачі, як правило, беруть участь у безперервному професійному розвитку, щоб отримати нові навички або розширити свої знання. Тому оцінка змінних підготовки викладачів у масштабних дослідженнях зазвичай включає різні показники кваліфікації викладачів фахових коледжів, які стосуються зокрема, освітнього процесу в ЗВО, досвіду роботи та участі в професійному розвитку. Освіта педагога, як правило, навчальна програма або напрямки навчання, а також тривалість навчання викладачів оцінюються в ILSA (наприклад, «під час вашої середньої освіти, якою була ваша головна або основна галузь навчання?»). Освіта викладачів впливає на їхню компетентність, робить необхідним підвищувати рівень формальної освіти викладачів фахових коледжів. У ILSA отримання сертифікату викладача вважається показником компетентності викладача, мірою досягнення основних педагогічних знань і навичок. Афективно-мотиваційні аспекти компетентності викладача також вимірюють риси особистості, такі як самоефективність викладачів фахових коледжів. Переконавання в самоефективності пов'язане з когнітивними моделями та емоціями, які у свою чергу, ініціюють дії. Ці конструкції базуються на теорії соціального когнітивного розвитку, а інструменти опитування в ILSA зазвичай можна описати як вимірювання очікувань самоефективності, оскільки викладачі відчувають себе підготовленими до виконання своїх завдань у різних ступенях. TIMSS надає дані про відчуття готовності викладачів, щоб можна було вивчити зв'язок самоефективності в різних країнах. Важливою спільною основою між педагогами, які беруть участь у TIMSS, були їхні очікування щодо самоефективності. Відповідно до цього викладачі на початку кар'єри відчувають себе погано підготовленими до своїх майбутніх професійних вимог і потребують підтримки шляхом діяльності з професійного розвитку та освітньої політики.

Заходи з професійного розвитку, які проводять викладачі, можуть варіюватися від дуже коротких курсів до комплексних і безперервних програм. Професійний розвиток часто є обов'язковою частиною професії викладача фахового коледжу. Дезімон, Сміт і Фрісволд класифікували якісні ознаки на зосередженість на змісті, активне навчання, узгодженість, певну мінімальну тривалість і спільну діяльність. У 2015 році TIMSS оцінив ступінь участі викладачів у формальних заходах з професійного розвитку та кількість разів, коли вони брали участь у таких заходах зі своїми колегами в закладах професійної освіти. Кожне освітнє середовище в різних країнах має численні відмінності. Більшість викладачів мають вищу освіту, але деякі викладачі навчаються в коледжах, педагогічних академіях або професійно-технічних школах. З іншого боку, тривалість та інтенсивність предметних і загальнопедагогічних аспектів педагогічної освіти можуть бути різними. Подібним чином відрізняються теоретична та практична частини навчання викладачів. Крім того, в деяких країнах практична

частина навчання відбувається одночасно з теоретичною освітою, в інших країнах – пізніше. Програми та навчальні плани для викладачів не завжди можуть бути специфічними для професії вчителя, педагога. Деякі викладачі не вивчали предмет, який вони викладають, або майже володіють базовими знаннями, що вони викладають взагалі.

Проте можна припустити, що професійний розвиток може принаймні частково компенсувати викладання «за межами професійних знань». Якщо викладачі отримують додаткові знання та навички зі своїх предметів, це може стосуватися якості викладання та зрештою досягнень студентів. Спільна робота та навчання видаються особливо корисними в контексті професійного розвитку викладачів фахових коледжів. Незважаючи на те, що оцінка якості викладача в ILSA, виявилася ефективною з багатьох причин, однак, вона має значний недолік. Дистанційна оцінка компетентності викладача за допомогою підвищення сертифікації викладача та можливостей навчання не дозволяє зробити жодних висновків щодо того, 1) як виражена взаємодія різних аспектів компетентності (наприклад, структура знань), 2) як компетентність викладача змінюється з часом, 3) які аспекти компетентності насправді пов'язані з іншими залежними змінними в контексті викладання та навчання. Крім того, дослідження SOACTIV вивчало взаємозв'язок між знаннями практикуючих викладачів математики, якістю викладання та результатами навчання студентів. Дослідження зробили значний внесок у дослідження компетенцій у педагогічній освіті. Учені Armin Jentsch, Johannes König звели результати щодо структури компетенцій викладачів. Існує широкий консенсус щодо того, що компетентність викладача є багатовимірною структурою. Зокрема, тріада Шульмана, згідно з якою теоретично і емпірично можна виділити області знань СК, РСК і ГРК. Аналітичний поділ цих областей знань дозволяє, з одного боку, окремо досліджувати їхній вплив на залежні змінні в освітньому контексті, а з іншого боку, також може бути використований в інтервенційних дослідженнях ефективності педагогічної освіти. Емпірична відокремленість цих різних областей знань також була досліджена та підтверджена в міжнародному порівнянні між Німеччиною та Тайванем. Емпіричні результати вказують на двовимірну структуру знань викладача, що поділяє СК і РСК на два домени в різних країнах, хоча вони чітко між собою корелюються. В обох областях тайванські вчителі показали кращі результати, ніж їхні німецькі колеги. Однак у міжкультурному порівнянні знайшли докази того, що в ГРК німецькі та тайванські майбутні викладачі показали однакові результати.

У своєму аналізі у 2016 році вчені досліджували структуру знань викладачів, а також включили їхнє професійне бачення до навичок, що залежать від ситуації. Використовуючи підтверджувальний факторний аналіз, вони змогли показати, що диспозиційні та ситуаційні аспекти компетентності викладача залежать від окремих факторів і можуть розглядатися як окремі аспекти однієї конструкції. Для професійного бачення викладачів сьогодні доступні результати з різних

предметів і для викладання математики в міжнародному порівнянні між Німеччиною та Китаєм.

У подальшому дослідженні TEDS-M розглядав розвиток компетентності викладачів при переході на роботу. Поздовжній розріз показав значне збільшення GPK (приблизно на одне стандартне відхилення) і суперечливі результати для предметних знань. Зниження КК було статистично значущим, а ФКК залишався більш-менш постійним. Однак рейтинги СК не змінилися, але були відмінності в рейтингах РСК. Результати вказують на важливість другої фази підготовки та професійного розвитку викладачів. Зараз також є результати з різних контекстів щодо взаємозв'язку між компетентністю викладача й успішність студентів. Дослідження СОАСТІV виявило позитивний вплив РСК на успішність студентів, зокрема, когнітивною активацією та навчальним кліматом. Подібний ефект був виявлений для КК, хоча він був менш вираженим. Автори дійшли висновку, що РСК має сильнішу прогностичну силу для процесів студентського навчання [3].

Вимірювання рівня професійної компетентності викладача засноване на знання, вміння, особистий досвід та вміння використати свої знання на практиці. Сьогодні педагогічна компетентність означає здатність мобілізувати свої знання та досвід в певній ситуації. Викладачам професійну компетентність необхідно постійно удосконалювати. Професійна компетентність викладача включає теоретичні знання з практичним досвідом для здійснення педагогічної діяльності, відповідно це характеризує викладацький професіоналізм. Професійна компетентність – це безперервна педагогічна освіта, підвищення кваліфікацій щодо своєї педагогічної діяльності, відповідати вимогам до педагогічної підготовки, що відповідатимуть освітнім стандартам України. Безперервний процес професійного зростання з підвищення кваліфікації педагога, на жаль, не тільки постійне навчання на курсах підвищення кваліфікації. Підвищення кваліфікації викладача фахового коледжу – це довготривалий процес, що не проходить за однією формою, звідси виходить, що педагогічну компетенцію потрібно постійно підвищувати за допомогою в участі в тренінгах, конференціях, семінарах, вебінарах, педагогічних курсах. Головними завданнями для викладачів з підвищення професійної компетентності є професійна взаємодія з колегами для формування методичного середовища, звідси участь в колективних інноваційних формах, робота методичного напрямку на відповідні тематики та створення флексичної системи постійної освіти викладача. Війна та пандемія внесла свої корективи в діяльність викладачів це призвело до більш інноваційної діяльності в освітніх технологіях [4, с. 13–14].

Професійну компетентність викладачів створюють інтелектуальну, управлінську-мотиваційну, психологічну, інформаційно-аналітичну, морально-методологічну, комунікативно-правові та автономні компетенції. Міністерство освіти і науки України сформувало підвищення рівня фахової компетентності викладачів як один із суттєвих напрямів діяльності реформування системи освіти в Україні. Формування принци-

пів професійної компетенції викладачів залежить від таких основних принципів: на основі навчання дорослих, на основі постійної освіти викладачів протягом життя, на основі набутих теоретичних знань та практичних навичок, на основі рівнів самоосвіти професійної компетентності викладача, на основі системи самоосвітньої діяльності викладача фахового коледжу, що відображає логічний взаємозв'язок.

В українській освіті професійна компетентність педагогів створена на основі: психологічно-інтелектуальної, загальної компетентності, мотиваційно-управлінської компетентності, предметно-інформаційної компетентності, соціально-аналітичної компетентності, методологічної компетентності й морально-правової компетентності. Викладач фахового коледжу володіє вище сказаними компетенціями, що підвищує рівень його/її розвитку на науковому, педагогічному й відображає здатність володіти інформаційними технологіями, продуктивно отримувати якісний результат праці. За допомогою знань, навичок та умінь викладача характеризує рівень володіння культурою, а також має здатність попередити конфліктні ситуації. З метою організації взаємодії у навчальному процесі викладач фахового коледжу використовує власні знання, уміння та навички.

Розглядаючи розвиток професійної компетентності викладачів важливо зазначити, що професійно-педагогічну компетентність викладача фахового коледжу необхідно охарактеризувати як індивідуальну інтегральність викладача, що містить комплексне поєднання фундаментальної, системної, всебізнаності, орієнтації науково-педагогічні ціннісні, якості та звички професіонала в розвитку своєї справи та підвищення кваліфікації, педагогічні здібності й особистісні якості, такі як: інтелект, темперамент, переконання та професійно-педагогічна позиція. Завдяки цим якостям відбувається професійний розвиток викладача через формальну та неформальну освіту, де викладач готовий здійснювати високо продуктивну педагогічну діяльність у педагогічному й сучасних умовах війни.

Найпершою ознакою для підвищення рівня професійної компетентності викладача необхідно сформувати потім створити, надійне методологічне середовище для дружньої атмосфери з колегами. Проаналізувати й створити гнучку систему безперервної освіти викладача. Викладач повинен оволодіти освітньо-інформаційним простором надаючи пріоритет освітнім технологіям. Для українських викладачів у навчальних планах фахових вищих навчальних закладів, пропонують низку курсів на основі групового навчання та авторських програм для викладачів, що може містити близько 300 тренінгів у модулі для розвитку професійної компетентності педагогів.

Висновки з проведеного дослідження. Отже, для рівнів розвитку педагогічної компетенції викладача фахового коледжу необхідно постійний розвиток професійних компетентностей, а саме: знання фахових технологій та методик, оволодіти та досконало користуватися інформаційно-цифровими технологіями як для викладача так і для студентів, також, включити й електронне навчання кібербезпеки й інформа-

ційної безпеки. Для викладача також необхідно сформувати методичне середовище для взаєморозуміння серед колег та професійної взаємодії з ними, підвищувати свою кваліфікацію курсак, тренінгах, та колективних формах методичної роботи. Педагогічна компетентність необхідна для професійної діяльності викладача фахового коледжу для здійснення професійної діяльності.

Список літератури:

1. Hüsne Mehtap Süt, Behçet Öznaçar. Effects of COVID-19 period on educational systems and institutions. *International Journal of Curriculum and Instruction*. 2021. P. 537–551. URL: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1285554.pdf>
2. Оксана Раковець, Степан Раковець. Компетентність педагога як основа його професійної майстерності. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2021. № 1 (105). С. 50–60. URL: <https://pedscience.sspu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/08/7.pdf>
3. Armin Jentsch, Johannes König. Teacher Competence and Professional Development. *Springer*. 2021. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-030-88178-8_38
4. Вдовиченко К.С. Підвищення кваліфікації як важлива складова ефективної професійної діяльності педагогічних працівників ЗП(ПТ)О. *Розвиток науково-методичної компетентності педагогічних працівників ЗП(ПТ)О в умовах воєнного стану та пандемії* : матер. регіон. Наук.-практ. семінару (м. Біла Церква, 26 травня 2022 р.). Біла Церква, 2022. С. 13–14.
5. Chernysh Valentyna, Zadorina Olha, Melnyk Kateryna, Khromova Olga, Danyliuk Mykola. Development of professional competence of present and future teachers under the conditions of transformational processes in education. *Journal for Educators, Teachers and Trainers JETT*. 2020. Vol. 11 (1). P. 56–67. URL: <https://dspace.hnpu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/0808e73e-273a-4d54-9345-4e7efd994400/content>

References:

1. Hüsne Mehtap Süt, Behçet Öznaçar (2021) Effects of COVID-19 period on educational systems and institutions. *International Journal of Curriculum and Instruction*, pp. 537–551. Available at: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1285554.pdf>
2. Oksana Rakovets, Stepan Rakovets (2021) Kompetentnist pedahoha yak osnova yoho profesiinoi maisternosti [The teacher's competence as the basis of his professional skill]. *Pedahohichni nauky: teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnologii*, vol. 1 (105), pp. 50–60. Available at: <https://pedscience.sspu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/08/7.pdf>
3. Armin Jentsch, Johannes König (2021) Teacher Competence and Professional Developmen. *Springer*. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-030-88178-8_38
4. Vdovychenko K.S. (2022) Pidvyshchennia kvalifikatsii yak vazhlyva skladova efektyvnoi profesiinoi diialnosti pedahohichnykh pratsivnykiv ZP(PT)O [Advanced training as an important component of the effective professional activity of teaching staff of ZP(PT)O]. *Rozvytok naukovo-metodychnoi kompetentnosti pedahohichnykh pratsivnykiv ZP(PT)O v umovakh voiennoho stanu ta pandemii: mater. rehion. Nauk.-prakt. seminaru (m. Bila Tserkva, 26 travnia, 2022)*. Bila Tserkva, pp. 13–14.
5. Chernysh Valentyna, Zadorina Olha, Melnyk Kateryna, Khromova Olga, Danyliuk Mykola (2020) Development of professional competence of present and future teachers under the conditions of transformational processes in education. *Journal for Educators, Teachers and Trainers JETT*, vol. 11 (1), pp. 56–67. Available at: <https://dspace.hnpu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/0808e73e-273a-4d54-9345-4e7efd994400/content>